

عنوان مقاله:

تفسیر نور در آیه شریفه نور(بررسی تطبیقی دو دیدگاه مشتق گرا و مبدا گرا در عرفان شیعی و اهل سنت)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلامعلی مقدم - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد. ایران

نبی اله صدقی فر - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، تهران. ایران

محمدجواد طالبی چاری - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، تهران. ایران

خلاصه مقاله:

آیه شریفه الله نور السماوات و الارض نور، (۳۵)، بدون شک یکی از آیات مشکله قرآن کریم از جهت لفظ و معنا است، برخی به توقف در این سنخ آیات حکم کرده اند و قائلان به امکان فهم و تفسیر نیز در این باره به تعدد سخن گفته اند، در این میان دو مواجهه ظاهری مشتق گرا و باطنی مبدا گرا در دسته بندی این تفاسیر، شایسته التفات است، نگاه مشتق گرا، نور را به معانی مشتق مانند هادی، منور، نور، مدبر، خالق، مزین، ناظم، الظاهر بنفسه، المظهر لغيره و ... تحویل نموده و تفاسیر باطنی از عینیت و مساوفاً نور با حقیقت وجود و تعینات آن سخن گفته اند. باطن گرایی اگرچه جریانی عرفانی است، اما در فضای عرفان شیعی و تفاسیر عرفانی شیعی نمود بیشتر و بهتری پیدا کرده و تفاسیر عرفانی سنی در فضای غالب خود، تابع همان نگاه ظاهری بوده و جزبه ندرت از تاویل حقیقت وجود و ذات حق به نور بهره نبرده اند. در این مقاله با روش تحلیلی به مطالعه این دو نگرش در تفسیر آیه نور پرداخته و نشان داده ایم نگرش باطنی در عرفان شیعه و تفاسیر عرفانی شیعی به رشد و بالندگی بیشتری دست یافته، از وحدت و انسجام بیشتری برخوردار بوده و در صورت تبیین صحیح، میتواند تفسیر دقیقتری از این آیه نسبت به تفاسیر مشابه به شمار آید.

کلمات کلیدی:

آیه نور؛ تفسیر عرفانی آیه نور؛ تفسیر عرفانی شیعه؛ عرفان سنی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698242>

